

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, imamo nedeje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželno za vsa leta 26 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. Na naročbe brez istodobne vplačilne naravnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oglasilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izpolnijo frankovati. Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnništvo pa v pritličju. — Upravnništvo naj se blagovito pošilja naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Klerikalna enketa

Globoko tiče klerikalci v mlaki, v katero so zašli po svoji lastni nestrpnosti in obupno mahajo z rokami, da bi se rešili iz svojega položaja.

V zadnjih tednih so se zopet oprijeli bilke, ki jih je že enkrat spravila iz največje nevarnosti. Začeli so zopet mešetariti s spravo med narodno-napredno in med klerikalno stranko in to mešetarjenje se nadaljuje.

Zdaj so iztaknili klerikalci nov modus in novo obliko, kako bi se taka sprava dala uresničiti, a ker vedo, da jim nihče ne zaupa, so poskusili svojo srečo z enketo. V tej nedolžni obliki naj se suče diskusija o ustanovitvi velike slovenske stranke, ki bi obsegala vse sloje našega naroda in bi se raztegnila čez vse pokrajine slovenskega ozemlja.

„Slovenec“ se je obrnil za svet do vse slovenske javnosti in jo pozval vsakogar brez razlike mišljenja in strank — naj pove svoje mnenje, kako bi se dala ustanoviti taka velika slovenska ljudska stranka, v kateri bi se enako domačega čutil slovenski kmet, obrtnik, delavec, trgovec in akademični izobraženec.

Po „Slovenčevem“ mnenju bi taka stranka povzdignila moč slovenstva s skupnim delom, vzela bi v roke narodno vodstvo z vso energijo v vseh slovenskih pokrajinah, podpirala bi obmejah politično borbo s pomočjo vseh narodnih organizacij, katere bi jej bile podložne, s čimer bi se dosegel velik uspeh na periferiji in bi bil tudi v kranjskem deželnem zboru zamažen glavni vir prepira, ako bi imela v njen gospodstvo slovenska večina, nujna posledica take vseslovenske stranke.

„Slovenec“ se je potrudil, da bi dal svojemu predlogu kolikor mogoče simpatično obliko in ga odel s plaščem nedolžnosti, da bi se ne videlo — klerikalno konjsko kopito. Povzpeli se je celo do izjave: „Ne zahtevamo, da bi se

morali posamezniki vsled te nove organizacije odpovedati svojim nazorom in težnjam“. In poskusil je tudi izvenkranjske Slovence interesirati za svojo misel, češ, da je teritorialno strankarstvo še škodljivejše, kakor politično strankarstvo in da bi nova slovenska ljudska stranka tudi na Primorskem, Koroskem in Štajerskem pozivila in okrepila slovenstvo.

Kar se nas tiče, smo popolnoma prepričani, da je ta misel ravno tako samo maneuver, ki naj narodno-napredno stranko spravi klerikalcem pod nož, kakor so bili doslej vsi „spravni“ poskusi, kar so jih storili oziroma sprožili klerikalci. Narekuje jim to misel spoznanje, da se sami ne izkopljejo iz mlakuže v katero so zašli, spoznanje, da število mandatov, ki jih ima taka stranka, ni odločilno za njeno nevarnost. Klerikalci čutijo in vidijo, kako klijajo in se razvijajo med narodom ideje, ki jih je zasejal narodno-napredna stranka, kako gineva ugled duhovščine, kako pojema prej neomejeno spoštovanje pred cerkvenimi odredbami, kako peša prej omnipotentna cerkvena avtoriteta, kako se vdomačuje in utrjuje — svobodna misel. In to jih navdaja s strahom. Klerikalci tudi vedo, da bi jim ne bilo prav nič pomagano, če bi vsled vladnega pritiska na uredništvo narodnonapredni stranki odvzeli kak mandat, in tudi če bi imeli v deželnem zboru večino, bi ne mogli nobene stvari proti volji narodnonapredne stranke izvesti, med tem ko bi narodno-napredna stranka svoje misli in ideje lahko s podvojeno energijo širila in tla za to so ugodna, to nam mora potrditi vsak duhovnik, če boče priznati resnico. Klerikalci so bili pred deseti leti prepričani, da narodnonapredno stranko kar čez noč pohodijo in potepajo, danes vedo, da je to popolnoma nemogoče, pač pa da je vpliv narodnonapredne stranke začel podkopavati temelje nekaterih sloni klerikalna moč in da so raz-

mere dozorele tako, da je lahko mogoča celo nova reformacija. In zato skušajo klerikalci potem „sprave“ in „slovenske ljudske stranke“ doseči z zvijačo to, česar z odkritim bojem niso mogli in ne morejo doseči.

„Slovenec“ se je obrnil do vse slovenske javnosti s pozivom, naj izreče svoje mnenje o njegovem predlogu. Z ozirom na to bomo poročali, ko bo ta „Slovenčeva“ enketa končana in potem vzeli stvar v pretres. Ali eno moramo že danes povedati: „Slovenec“ naj priobči le podpisane izjave. Mi smo stari lisjaki, in se ne damo za nos voditi z izjavami, ki bi jih skovali ljubljanski lemenatarji in jih podpisovali s „star liberalcem“, „dolgoleten pristaš narodno-napredne stranke“, „zvest volilec liberalne stranke“, „prijatelj dr. Tavčarja“ ali „tridesetleten naročnik Slovenskega Naroda“. Kdo hoče kot oseba v takih stvareh govoriti, naj se podpiše s polnim imenom, ker drugače nimajo take izjave nobenega pomena. To ve tudi „Slovenec“. S svojo obljubo, da bo v izjemnih slučajih priobčeval dole izjave brez podpisa, si je le zagotovil odprta vrata za slučaj, če bi njegov poziv — sploh ne našel odmeva.

Vojna na Daljnem Vzhodu.

Poročilo generala Saharova.

General Saharov poroča z dne 4. t. m.: Danes ponoči so zavzeli naši lovci pod poveljstvom poročnika Vadekega vas Kuanmican, dva kilometra vzhodno od Beniapuce in so se tam skrili v zasedo. Ob 5. uri zjutraj je prišlo v vas pol kompanije Japoncev in se je brez vsake opreznosti razšla po vasi z namenom, preiskrabeti krme za konje. Lovci so z bajoneti naskočili Japonce in ubili pet mož, deset pa ranili. Japonci so se umaknili za neki zid in odkrili ljut ogenj iz pušk na naš oddelek. Ker so istočasno dobili pomoč, se je naš voj bori se umaknil v smeri proti Tunhupu. Na naši strani so bili štirje ranjeni. Dne 4. t. m. je sovražnik hudo bombardiral naše okope pri

Šanlanci. Naše izgube so bile neznatne. Ena naših baterij je obstreljevala vas Jondelajca, en kilometer južno od Šahpa. Dotično vas smo na treh mestih vžgali. Sovražnik se je umaknil iz nje, a je zašel v ogenj naših brzostrelnih topov. Naša artiljerija je semtertja obstreljevala sovražne baterije in vas Linšipu.

Sovražnik je bombardiral vasi Kanšenu in Kaolitun. — V soboto 5. t. m. ni Saharov dobil nobenega poročila o kakem spopadu.

Ob fronti.

Rusko brajzavno agentstvo poroča iz Dadeipa z dne 5. t. m.: Na celi fronti vlada mir, samo posamezne baterije obstreljujejo druga drugo, ne da bi mogle povzročiti kakšne znatne škode. Sovražni armadi ste v neposredni dotiki pri vasi Nanganca. Rusi, kakor Japonci delajo velikanske priprave za bodoče operacije. General Kuropatkin dobiva vsak dan novih vojev na pomoč in sodi se, da je njegova armada že narasla najmanj na 400.000 mož. Pričakuje se, da se v najkrajšem času vname odločilna bitka, po iniciativi katere stranke, to se pa ne more že vsprej povedati. Ali bodo prišli z ofenzivo Rusi ali Japonci, je sedaj še popolnoma nejasno.

Odbit napad na Port Artur in Kitajci.

„Daily Express“ se poroča iz Šanghaja: Na Kitajce je silno učinkovalo dejstvo, da Japonci niso mogli zavzeti Port Arturja na Mikadov rojstni dan. Ker se je ponesrečil ta načrt, smatrajo to Kitajci kot dokaz japonske slabosti in Japonci so mnogo trpeli na ugledu, tembolj ker so sami odkrito priznavali, da bodo zastavili skoro nadčloveške sile, da trdnjava pade dne 3. novembra. Kitajsko časopisje je v zadnjem času spremenilo svoje stališče. Kitajski listi že odkrito smešijo japonske zahteve in stavijo vprašanje, ako se niso vojaške sposobnosti Japoncev previsoko cenile. Ruski tiskovni urad v Šanghaju se silno trudi, da bi izrazil japonske

neuspehe pred Port Arturjem in po večal ruski vpliv na kitajskem obrežju in v Pekingju.

Nasprotujoče si vesti.

Iz Londona se brzojavlja: Do polnoči ni bilo nobenih uradnih poročil o položaju pred Port Arturjem. Vesti iz Cifu si zelo nasprotujejo. Japonci blokirajo z veliko strogostjo trdnjavo in ne izdajo nobenega poročila o izidu zadnjega splošnega napada na Port Artur.

Nekatere vesti zatrjujejo, da se naval še nadaljuje in da je bombardma še vedno silno intenziven. Druga poročila pa izjavljajo, da so Japonci napad že ustavili. Korespondent „Daily Telegrapha“ javlja, da se je na svoji ladji približal trdnjavi na nekaj milj, a ni slišal nobenega streljanja. Nekateri viri vedo povedati, da so bile vse ruske vojne ladje v pristanišču uničene, oziroma da so nesposobne za boj. Drugi pa zatrjujejo, da se admiral Togo boji, da bi rusko brodogradbo znova vdrlo iz luke in da je z ozirom na to močno povečal število svojih ladij, ki imajo nalogo blokirati Port Artur.

Poročilo „Daily Telegrapha“.

„Daily Telegraph“ poroča: Ako se položaj Japoncev v kratkem izdatno ne izboljša, se ne more smatrati za ugoden. Japonci naskakujejo dan na dan ruske okope, ki so opremljeni z žičnatim bodičim omrežjem in dospo med najljutejšim ognjem do najskrajnejših zunanjih utrd. Tu se morajo ustaviti in se utrde v takozvanem »mrtvem kotu« zunanjih forov. Japonci uradno priznavajo, da je glavni smoter vseh navalov ta, da bi rusko brodogradbo prisilili, da bi zapustilo pristanišče. Nato bi se pričelo redno obleganje trdnjave, ki bi eventualno lahko trajalo še preko zime. V tem slučaju bi od oblegajoče armade lahko odšlo toliko vojev na pomoč maršalu Ojami, da bi le-ta uspešno lahko napadel generala Kuropatkina. Če bi ti voji, ki stoje sedaj pred Port Arturjem zadostovali, da bi se porazila ruska armada je pač dvomljivo.

LISTEK.

Izprehodi po Parizu.

Piše dr. Ivan Prijatelj.

V Parizu, 28. oktobra 1904.

(Dalje.)

On ni zagovoril ljudstvu o tem, kar giblje, žene in navdušuje znanstvenike pri njihovih raziskavanjih, on ni niti poizkušal vcepiti v človeška srca ono strastno željo po samostojnem iskanju znanja, ono sveto ljubezen do rezultatu lastne misli, z eno besedo: njemu ni prišlo na misel navdati malega človeka s pogumno zavestjo, da je vsak sam znanstvenik, majhen sicer a dovolj velik za svojo potrebo. Ampak je šel in začel pred občinstvom zbirati znanstvene date, razkladati „dokumente človeške prirode“, češ ti naj sami govore zase. S tem se je položaj izpremenil samo v toliko, da je Zola pripovednik stopil namesto učenjaka na kateder, a malemu človeku je vstala ista pasivna vloga poslušalca, ki jo je imel že poprej. Tako se sme Zola po vsej pravici imenovati enciklopedista človeškega narovoslovja. V najnovejši dobi

je odgrnilo valovje časa novo gubo človeške duše. Pred našimi očmi se je odkrilo začasno zaslonjeno brezno idealnih potreb naše duše, onih nebeskih zahtev človeške prirode, ki so ravno tako realne ko pozemeljske. Izdalo se je novo geslo: črta navzgor, idealizem. In zopet se je pojavil Francoz, pripravljen, da nanese gradivo zidarjem nove stavbe, prejšnji Zolov tovariš, Huysmans. Junač njegovih poslednjih romanov, ubjenjak Durtal hodi okrog in skrbno zbira in beleži vse „dokumente“ človeškega dejanja in nehanja, ki se v njih ta radnaravni princip kaže, poseblja in nazodeva. Zola in Huysmans sta nasprotni plati ene in iste naturalistične medalje pristno francoskega kova.

Pri gradnji abstraktnih stavb je Francoz samo pomočnik, donašalec materijala, ki ga zna s svojo prirojeno zornookostjo najti, prirediti in očistiti vsega nepotrebnega balasta. V percipiranju dogodkov in stvari pa je mojster vseh mojstrov. V vsej tej konkretni znanosti, ki bije človeku na uho in se mu v tisočeri oblikah stavi pred oči, tu se zna Francoz najti kakor nihče

drugi. V virtuoznosti, s katero se suče v empiričnem svetu neposrednih vtiskov in čuvstev, v spretnosti, s katero privzema forme k formam, združujoč jih v neslišano harmonijo in muziko, v senzitivnosti, ki ž njo razločuje vse stopnje perturbacij od najsilnejših gromov in treskov do najnežnejšega božanja čutnic, izkratka: v vsem tem, kar sestavlja formalno, artistično polovico užitka in dopadanja, ki ga ima človek nad delom svojega duha, — v tem je Francoz nedosegljiv.

Taka je umetnost Stendhala, začetnika nove francoske pripovedovalne umetnosti: fino opazovanje vsega tega, kar se godi na površju z rahlim posezanjem s peresom za onimi notranjimi nitkami, ki neposredno vežejo verigo in tek dogodkov. Tak je gigant Balzac, človek, ki je „od znotraj poln podob“, da rabim izraz Dürerjev, umetnik, čigar slednji pogled na svet je zapustil in njem jarko fotografijo, katere pisatelj razstresa potratno in z najlepšim gestom. Včasih vam začne popisovati čuvstva in misli, ki nevidno vežejo stvari in dogodke njegovih romanov. Pa treba mu samo pazno sle-

dit, pa se skoro uveriš že na brezskrbnosti forme, da to niso nikakšne z intelektualnim trudom iz globine stvari izkapanje in iz bistva reči izžete dedukcije, ampak ilste stvari in reči, pokazane namesto v svoji fenomeniki (pojavniki) formi v dialektični obliki sijajnega mojstra besede, kakršen je Balzac. Tak je D'Annunzio, in kadar ga čitam, ne morem nikoli, da ne bi mislil na Balzaca. D'Annunzio je pisal „Il fuoco“, lirčen roman svoje ljubezni; to se pravi toliko kakor zgodovino onih kompliciranih, čisto notranjih dogodkov naše duše, ki jih predejo v nji tajne sile našega organizma, doseglega zedinjenje svojih dveh ločenih polov — moškega in ženske. A južna njegova nrv ne da solnečnejšemu romanskemu umetniku ostati v notranjosti duš, v teh skrivnostnih temnicah. Izraz za svojo ljubezen dobi šele takrat, ko jo je projiciral v konkretnost, ko ji je dal lice Benetk. In sedaj mu teče in se leskeče beseda. Vse brezštevne barve slikovitega mesta se tope v njegovem stavku od opojnega sijanja težkih, zlatih mozaičnih stropov do najnežnejšega žarka jutrnje zarje, vzhajajoče nad Lidom;

vsi glasovi od najglobkejših bronastih zvokov iz cerkvenih stolpov do najrahlnejšega pljuskanja ponočnih valov v poslednjem kanalu sredi mesta služijo v to, da izražajo njegovo ljubezen.

Tako čutijo, gledajo in ustvarjajo samo Romani, samo sinovi te naturalistične in dekorativne rase. Balzac pravi na nekem mestu — seveda s satiričnim tonom in namenom: „Si pour vous la vie n'est qu'une surface à effleurer, voici votre monde.“

Najsilnejši so oni njih umetniki, ki dajejo samo življenje. In v tem oziru ga nima Francoska pisatelj nad Maupassanta. Njegov talent je zakladnica Balzacovega tipa, toliko modernejši, kolikor je resničnejši, da se neče več vezati v dolgo formo romana, ampak podaja svoje neizčrpne vpogled v življenje v takih kratkih, odlomnih oblikah, kakor jih je prejel. Pri njem vse lehkost in spontano na dan: adulterna vsebina in enostavna, kratka forma. Tu se je življenje samo zlilo v formo, ki je novelistična; zato je Maupassantova forma prirodna forma novele in on po vsej pravici dosedanji največji novelist. (Dalje prih)

O zadnjem navalu in o položaju v trdnjavi.

Poročilo iz Londona je imelo zadnji naval na trdnjavo edino ta uspeh, da so Japonci osvojili kitajsko mesto, ki leži poldrugo miljo severno od Port Arturja. Eno miljo pred mestom grade Japonci silne okope. Ako je ta vest resnična, je položaj port arturske posadke sicer resen, a ne kritičen. Japonska armada najbrže ne bo mogla držati imenovanega mesta, ker je popolnoma izpostavljeno artiljerijskemu ognju z fora Paijušan.

Rusi v Čifu zatrjujejo, da se trdnjava še dolgo časa lahko drži.

Daily Chronicle poroča, da so bili boji pred Port Arturjem v času od 29. oktobra do 3. t. m. ljubejši, kakor vsi prejšnji. Pri foru Ičan so bili uničeni celi japonski bataljoni in vsi napadi na Erlungšan in druge glavne utrdbe odbiti.

V Tokiju se misli, da general Nogi ne bo pred spomladjo ponovil naskokov na trdnjavo. Ruski konzul v Čifu je dobil brzojavko, da je artiljerijski ogenj pred Port Arturjem ponehal.

Reuterjev urad poroča iz Tokija: Čuje se, da so Japonci osvojili for Vangtaj, potopili več transportnih ladij in zažgali eno oklopnico. Te vesti še niso od nobene strani potrjene. — Poročevalec »Birževih Vjedomosti« brzojavlja iz Čifu: Iz verodostojnega vira lahko zagotavljam, da vest, da bi bili Japonci osvojili for Sikuanšan, ni resnična. Uspehi zadnjega navala na Port Artur niso v nobenem razmerju z ogromnimi japonskimi izgubami, ki so večje, kakor vse prejšnje.

Poročilo iz Londona je bilo boj 3. t. m. tako ljut, da je kri tekla kar v potokih. Več ruskih okopov in en for so Japonci osvojili. Ruski artiljerijski ogenj je imel silen uspeh. Ruski brzojavljali topovi so uničili cele japonske polke. Kakor se poroča iz Šinghaja, so Japonci 1. t. m. potopili pred Port Arturjem dve ruski vojni ladji, 2. t. m. pa eno topničarko.

O portarturskem brodogradu.

Iz Londona se javlja: Ruska posadka v oblegani trdnjavi stavi vse svoje nade na smelo postopanje admiral Virena. Pričakuje se, da vojno brodograd v kratkem vdre iz luke. Ko je admiral Vitheft v pomorski bitki dne 10. avgusta pal, so se razobesile štiri signalne zastave. Japonska granata je odrgala eno izmed teh zastav in tako spremenjen signal je pomenil, da se naj brodograd vrne v Port Artur. Z ozirom na to se knez Uhtomski ne postavi pred vojno sodišče.

Carjevo pismo generalu Steslju.

Car Nikolaj je baje dal generalu Steslju popolno pooblastilo, da

lahko glede Port Arturja ukrene, kar mu drago. To pooblastilo se mu pa še ni moglo dostaviti. V posebnem pismu izreka car svoje priznanje junaškim braniteljem Port Arturja in izraža nado, da bo trdnjava kljubovala vsem napadom.

Potopljena japonska oklopnica »Jošima«.

Nedavno smo poročali, da se je pri Daljnem potopila oklopnica »Jošima«. Ta vest se je sprva iz Tokija dementirala. Sedaj se pa poroča iz New-Yorka, da je japonska vlada uradno obvestila zastopnike veselil o izgubi imenovane oklopuice.

Baltiško brodogradje.

Baltiško brodogradje je v soboto, kakor se poroča, odplulo iz Tangera v Atlantsko morje. Eskadro spremlja sanitarna ladja »Orel«.

Rusko poročilo o dogodku v Severnem morju.

»Novoje Vremja« poroča: Ko je rusko brodogradje plulo mimo Skagena, je bilo obveščeno, da se nahajajo v nekem norveškem fjordu štiri tuje torpedovke neznane narodnosti. Brodogradje je plulo ločeno, in sicer je bila poleg oklopnice »Borodino«, »Orel« in »Aleksander III.« najzadnja oklopnica »Knez Suvorov«. Dne 21. oktobra ob 8. uri zvečer je poslala transportna ladja »Kamčatka« brezšični brzojav, da jo zasledujejo torpedovke. Med pogovorom med admiralsko ladjo in »Kamčatko« so torpedovke skušale kaj natančnejšega poizvedeti o ruskem brodogradju. Brzojavile so v ruskem jeziku: Kje je brodogradje? Kje je »Knez Suvorov«. Podpis: »Kamčatka«.

To se je zdelo Rusom sumljivo in so vprašali po imenu oficirja, ki je brzojavil. Odgovora ni bilo. Nato je admiralska ladja nadaljevala pogovor s pravo »Kamčatko«. Ob 12. uri 55 minut smo opazili dve brzoplujoči ladji, kateri smo s pomočjo reflektorjev takoj spoznali kot torpedovki. Istodčasno se je opazilo, da ste si torpedovki dajali signale, kakor bi hotele izvršiti napad. Oklopnica »Suvorov« je prva jela streljati in nato druge. Ko so Rusi opazili ribiške ladje, so takoj prenehali streljati, dasi so se ribiči vedli zelo sumljivo.

Deželni zbori.

Gradec, 5. novembra. Seja se je začela šele ob pol 11. uri dopoldne. Načelnik finančnega odseka grof Kottulinsky je začel nadaljevati s poročilom o proračunu. Na vrsto je prišla točka »prisilni zavodij« s potrebnostjo 165.428 K in s pokritjem. Vsi slovenski poslanci so vložili spreminjevalne predloge z glasovanjem po imenih. Ves dopoldan je minil pri teh glasovanjih. — Posl. dr. Schachert je predlagal ustanovitev deške meščanske šole v

Ljubnu — Posl. grof Kottulinsky je predlagal ustanovitev deželne vzorne kleti. Ob 12 uri se je seja zaključila.

Koper, 5. novembra. Občina Piran prosi za podporo za gradnjo električnega tramvaja med Piranom in Sv. Lucijo. — Posl. Kompare je predlagal, naj se pozove vlada, da kupuje v bodoče vino za c. in kr. mornarico od istrskih vinorejcev. Predlog je bil enoglasno sprejet. — Posl. Campitelli je predlagal, naj se istrski deželni zastop premesti iz Trsta v Poreč, naj se okrajni šolski nadzorniki nastanijo stalno na državne stroške in da se v večjih krajih ustanove nedeljske in večerne šole za odrasle. Končno so bile sprejete v tretjem branju sledeče zakonske predloge: nova organizacija občinskega reda, novi pokojninski pravilnik za ljudske učitelje in spremembe pokojninskega zaklada za ljudske učitelje.

Dunaj, 5. novembra. Deželni zbor je brez nadaljnjih zaprek sprejel ves deželni proračun za leto 1905.

Črnovice, 5. novembra. Bukovinski deželni zbor je sprejel po daljši debati zakonski načrt o volilni reformi v poimenskem glasovanju.

O položaju.

Praga, 6. novembra. Parlamentarna komisija češkega kluba ima v sredo, 16. t. m., na Dunaju sejo. Popoldne istega dne se zbere plenum kluba. Skupna seja parlamentarnih slovenskih klubov pa bo 15. t. m.

Brno, 6. novembra. Člani permanentnega pravnega odbora so imeli včeraj sejo ter so sklenili, da naj pododbori za volilno reformo in za šolske zadeve čim preje, in sicer na Dunaju, zopet začnejo svoja posvetovanja.

Izgredi v Inomostu.

Inomost, 6. novembra. Župan Greil poroča o krvavih dogodkih skrajno pristransko. Po nje govem zatrjevanju so italijanski dijaki, prišedši ponoči iz gostilne, »kakor na povelje brez povoda« začeli streljati na malo gručo blizu gostilne zbranih Nemcev. — Neki drugi nemški očitavec opisuje dogodke sicer tudi v nemški luči, vendar pa priznava, da so Nemci prvi vpili: »Pretrgajmo kordon (policijsko stražo) in udarimo po Lahih!«

Inomost, 6. novembra. Pred stanovanjem nadvojvode Evgena so prirejali demonstrantje viharne ovacije, ker je bil nadvojvoda baje proti temu, da se odpošlje vojaštvo pomirjevat.

Inomost, 6. novembra. Kakih 125 italijanskih dijakov je še vedno zaprtih pri deželnem sodišču. Preiskavo vodijo trije nemški sodniki. V bolnišnici še leže štiri osebe, ki so jih ranile krogle, neki

redar, neki drž. uradnik, neki mediciner in dunajski tehnik Tossini. — Da bi druhal še bolj naščuvali na Italijane, trošijo Nemci vest, da alikarja Pezzeya ni zabodel vojaški bajonet, temuč je to storil neki Italijan z velikim nožem.

Inomost, 6. novembra. V včerajšnjem ministrskem svetu se je sklepalo o sredstvih, ako bi se nemiri nadaljevali. Sklenilo se je baje za ta slučaj proglasiti nad Inomostom izjemno stanje. — N ukaz nadvojvode Evgena je prišlo iz Solnograda 300 vojakov lovskega bataljona in 59 polka. Solnograščani so klicali na kolodvoru vojakom: »Pazte na Nemce!« S posebnim vlakom pride tudi kavalerija iz Anize.

Inomost, 6. novembra. Tudi namestnik baron Schwarzenau se je prestrašil demonstracij, ker je izdal na meščanstvo poziv, ki se pričinja: Posamezni italijanski dijaki so pro vzarobili s svojim nezadovoljstvom in na noben način opravičljivim postopanjem, da se je inomostskega prebivalstva lotila razburjenost.

Inomost, 6. novembra. Od vseh strani prihajajo Nemcem izjave simpatij. Razen neštevilnih občinskih zastopov sta izrekla simpatije tudi deželna zborna koroški in solnograški.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budimpešta, 5. novembra. Na vrsto je prišel predlog ministrskega predsednika o reformi poslovnika. — Posl. Kossuth je izjavil, da je izključeno, da bi se vrnil mir, ako hoče večina proti volji manjšine izsiliti spremembo hišnega reda. Tudi kralj nima pravice, zapovedati revizije hišnega reda. Ako je ministrskemu predsedniku odveč mir, ki je dosedaj vladal, dobro, potem naj nastane zopet vojna. Predlagal je, naj se predlog ministrskega predsednika odkloni ter se vlada pozove, da predloži zbornici revizijo volilnega reda. — Ko se je ministrski predsednik oglašil k besedi, je opozicija hrupno klicala: »Odstopite!« Ministrski predsednik je vprašal resne elemente v opoziciji, ako odobravajo tako prizore ter niso tudi mnjenja, da storijo narodni politiki uslugo, ako se ogrski parlament tako nizkotnih prizorov osvobodijo. Njegov načrt nima namena onemogočiti dolgih debat. Opozicija naj ne misli, da se hišnega reda ne da reformirati z odločno večino. Obžaloval bi, ako bi se akcija ne dala izvesti z mirnimi sredstvi, toda ne dvomi, da se bo narodu izkazala tako velika usluga.

Tepen minister.

Pariz, 4. novembra. Zbornica je začela razpravljati o ovađustvu v armadi, kakršno so si izmislili klerikalci. Posl. Villeneuve je izjavil, da zadene vsa odgovornost vojnega ministra Andreja. — General André je opozarjal na klerikalne elemente v francoski armadi, ki so pri Dreyfusovi aferi demonstrirali proti republikani in predsedniku. Ko je nastopil on ministrstvo, se je med častniki povsod pojavljala klerikalna nestrpnost. Tudi v štirih letih njegovega ministirovanja ni mogel tega zboljati. Povsod se bori proti njemu reakcija. Kot republikanski minister je dolžan, povsod poizvedovati, da republikanski častniki ne bodo prikrajšani. O pismih, ki so jih klerikalni poslanci prečitali kot dopisovanje med vlado in prostozidarsko zvezo, je izjavil, da so ponarejena. — Podpredsednik Jaurès (soc. demokrat) je izjavil, da morajo republikanski častniki mnogo trpeti vsled ovađustva. Prečital je pismo vojvode Aumale, ki je pisal nekemu divizijskemu generalu, ako ne more gotovih častnikov odpoklicati zaradi njihovega republikanskega mišljenja, lahko predlaga, da se odpokličejo zaradi nesposobnosti. — Ko je pred glasovanjem še govoril vojni minister André ter se nato podal k svojemu sedežu, pritekel je od strani k njemu klerikalni poslanec pariskega mesta Syvetov ter ga z vso silo udaril s pestjo po desnem licu. Minister se je

prijel za lice, v tem pa ga je Syvetov udaril še po levem licu. Priskočili so poslanci z leve in ter Syvetova hudo obdelovali s pestmi. Ministru so lica otekla, ker je imel pobalinski napadalec na roki okovan prstan. Ministra je obvezal zunaj zdravnik. Napadalec je bil takoj izključen iz 30 sej, a pričakovati mu je obšutna kazni, ker določa kazenski zakon za tak zločin ječo do treh let. — Taki so klerikalci povsod; kjer nimajo svoje večine za teroriziranje, tam rabijo pest.

Zopet atentat na Ruskem.

Lvov, 6. novembra. Iz Varšave se poroča o sledečem atentatu: K odhodu vlaka, ki je odpeljal rezerviste na bojišče, je prišel na kolodvor tudi guverner Čertkov z višjimi častniki in adjutanti. Ko se je vlak začel premikati, so počili iz nekega voza zaporedoma trije strelci. Prvi strel ni zadell, drugi je usmrtil nekega orožnika, tretji pa ranil guvernerjevega adjutanta, ki je stal zraven guvernerja. Čertkov se je tako prestrašil, da je zbolel ter leži.

Mirovna pogodba med Nemčijo in Zedinjenimi državami.

Berolin, 6. novembra. Nedavno je sprožil predsednik Roosevelt napram nemškemu poslaniku v New Yorku misel, da bi bilo zelo želeto, ako bi se med Nemčijo in Zedinjenimi državami sklenila pogodba za mirovno razsodišče. Poslanik je vprašal za mnenje svojo vlado v Berlinu, odkoder je prišel takoj odgovor, da je Nemčiji Rooseveltov predlog zelo ljub ter se je poslaniku naročilo, naj se takoj začne pogajati za tako pogodbo.

Dopisi.

Iz Šiške. Dne 6. novembra 1878. leta je »šišenska Čitalnica« priredila prvi Martinov večer; potem pa istega vsako leto, torej 25 let ponavljala. Letos je pa čitalnica s priredbo Martinovega večera poverila svojega najmlajšega potomca: »Sokola« Sv. Martin menda ne bo na škodi. Otroci dobi le drugo ime. Poslednje veselice čitalnice so bile združene s Sokolom; prihodnja bo sokolska v družbi čitalnice, katera oskrbi pevski del sporeda. V »Sokolu« so mlade sile. Prav, da se vprežejo tudi izven telovadnice v narodno delo: »Sokole« naj postane poleg strunnega telovadca in kremitelnega rodoljuba tudi prikupljiv družabnik in požrtvovalen ratar socialnega polja. Podrobnosti spored sledi.

Z Rake. Na naše dopise v »Slovenskem Narodu« glede zadnje občinske volitve in postopanja klerikalcev proti učitelstvu na Raki, nas je sedaj pograbil naš kaplan Pavel Perko v nedeljo 30. pr. m. ob 10. uri pri sv. maši raz leco na tak surov način, da so tukajšnji — čast Bogu — vsi se dogovorili, ga takoj pri prvi oslovski seji imenovati častnim oslom. V svoji jezici je to ravše vpilo in se vilo kakor obstreljeno ščene, kar celo uro. »Samo eden je med vami najslabši izmed vseh in vas vse po časopisih pred celim svetom sramoti. 3000 duš fara nima poguma! Bodite pogumni in stopite mu na prste! Ne hodite v gostilne, kjer imajo »Slovenski Naroda« in »Rodoljuba«. Ta dva časopisa sta od škofa pod smrtnim grehom prepovedana, kdor te časopise bere, ne dobi odveze. Nič se ne bojim in še rečem na tem sv. kraju, »Naroda« in »Rodoljuba« sta pod smrtnim grehom prepovedana« itd. Tako je rentičil Pavle. Mi pa pravimo: Pavle, nehvaležnost je res plačilo sveta, lepa lastnost pa to ni, posebno za duhovne ne. Obenem smo izvedeli, da nam je tudi z enim dopisom v »Slovenskem« usta zamašil in Rako, posebno občinski zastop, pred celim svetom do čiste opale. Ko dobimo tisto v roke, hočemo Pavleta malo bolj popisati; za sedaj ga samo priporočamo škofu za dobro faro ali pa za norišnico, da ne bodo naši spoštovani starši več zdihovali: »toliko sem star, pa še nisem slišal take pridige!«

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 7. novembra.

— Osebnosti. V sedmi činovni razred so pomaknjeni profesorji: gg. Anton Bartel, Alfonz Pavlin in dr. Ivan Svetina v Ljubljani, dr. Karel plem. Garzaroli na Dunaju in dr. Josip Marinko v Novem mestu.

Konklave 1. 1903.

III.

(Dolge.)

Politika papeža Leona XIII. in njegovega državnega tajnika je z železno doslednostjo merila na to, da razbije komaj zedinjeno Italijo in obnovi posvetno gospodstvo papežev. Na povelje iz Rima so tudi slovenski duhovniki dolgo let na raznih shodih proglašali, da je bil papež oropan svoje oblasti in da je za izveličanje kristjanskih duš neizogibno potrebno, da ima papež svojo posvetno državo.

Rim je temu svojemu cilju vse žrtvoval. Pustil je na cedilu »nearečne in zato sv. cerkvi posebno škro prirasle« Poljake; žalost nad tem činom papeža Leona XIII. je za svoj poljski narod zelo vnet kardinala Czaškega in Ledochowskega tako potrla, da ni preveč, če se reče, da jima je ta žalost pomagala v grob. Ravno tako hladnokrvno je papež Leon žrtvoval Irce. Dokler jih je potreboval, jih je ščuval na punt, potem pa jih je v največji sili prepustil njih usodi. Irski duhovniki, slepa orodja papeštva, so bili pahnjeni v ječe in so v železju umirali, papež Leon XIII. pa se je smehljaj in niti s

prstom ni ganil, da bi te žrtve svoje politike rešil strašne usode. Vatikanska politika pač nikdar ni imela ničesar opraviti z moralno, z etiko, s pravičnostjo in s človekoljubjem. Narodi, države, kralji, stranke — to so vse samo figure, ki jih v Vatikanu vladajoča tovaršija za eksploziranje verskih čustev izkorišča dokler ji kaže, potem pa jih neusmiljeno prepusti njih usodi.

Boj proti zedinjeni Italiji pa ni bil samo ljut in poln najhujše sovraženosti, nego tudi strupen in skrajno podel. Podlost tega boja se posebno vidi iz dejstva, da je papeška politika proglasila zedinjenje Italije in italijansko ustavo za hudičovo delo, izvršili so pa to delo fremasoni, ki v svojih sinagogah molijo satana, in ki s satanom spolno občujejo.

Papeštvo je iz temnega srednjega veka prevzelo bedasto podlo in svinjarsko bajko o kultu hudiča in po vsem katoliškem svetu so duhovniki sleparili narode s to oslarijo. Leon XIII. je bil veliki apostol tega nauka, a je končno sam razkril, da je vse skupaj samo sleparstvo. O huroskem amehu vsega omikanega sveta je bil hudičev kult — to si najno spridevalo inferijornosti katoličanov — sramotno pokopan.

A vse, kar sta počela Leon XIII. in Rampolla, da bi razbila zedinjeno Italijo, je bilo brez uspeha. Ko je Leon XIII. umiral, si je moral reči, da se je zaman trudil, razbiti edinstvo svoje lastne domovine in svojega lastnega naroda.

Umiral je Leon XIII. dolgo in težko; do Leona XIII. so papeži nekako skrivnostno umirali in tudi volitev novega papeža se je dotlej vršila skrivnostno, saj voli sv. duh novega poglavarja cerkve.

Sedaj pa je bilo to drugače. Ob smrtni postelji papeža Leona XIII. je nevidno stalo — moderno časnikaštvo in to moderno časnikaštvo je istotako nevidno stalo tudi sredi kardinalov v konklavu. Časnikaštvo je uničilo tisto mistično pobožnost in plašnost, s katero so prej ljudje gledali na važne dogodke v Vatikanu. Cerkveni skrivnostni čar, ki je objemal take dogodke, je izginil, sijaj, kakor bi se godili misteriji nadčloveške, navadnemu umu nepojmljive stvari, je pri kraju. Zdaj vedo v sadnji vasi, kako navadno umirajo papeži in kak semenj je volitev novega papeža: danes veruje samo še kak idijot, da izbira papeža — sv. Duh. (Dolge prih.)

— Čehi in „lepi klub“. Ali smejo Čehi v državnem zboru nehati z obstrukcijo kadar sami hočejo, ali samo če jim to dovoli »lepi klub«? Doslej smo izmed klerikalnih Jugoslovancev o tem vprašanju slišali Juraja Biankinija in Ivana Šusteršiča ki pravita, da smejo Čehi pustiti obstrukcijo le če jim to dovoli »lepi klub« in slišali smo Vukovića, ki pravi da to ni res. Zdaj se je oglašil v »Edinosti« nov član lepega kluba — brez dvoma g. Spinčić, istrski soškol v p. — in ta pritrjuje Biankiniju in Šusteršiču. Spinčić pravi, da obstoji v tem oziru popolnoma natančen pismen dogovor, ki ni bil nikdar sklenjen. Zmešnjava nad zmešnjava! Ker je do cela izključeno, da bi mladočeški klub sodeloval svojo besedo, če jo je res dal, je ključ do parlamentarnega položaja popolnoma v rokah Biankinijevih, Šusteršičevih in Spinčićevih in velika spretnost in modrost teh politikov nam jamči, da jim bo morala vlada dovoliti cele vagonne koncesije, če bo hotela dobiti njih dovoljenje, da smejo Čehi nehati z obstrukcijo. Blagor južnim Slovanom!

— Razkrinkano hinavstvo. Oče Smove, že znani nam vitez žalostne postave, ki ima o svoji in svojega bližnjega časti prav čudne in posebne nazore, ki vodijo Smovca samega v zapor, je zopet doprinesel majhen dokaz, kako vzvišen značaj da je on kot klerikalen župan na Svetju, ki si lasti pravice nadzora vati svojega župnika, gosp. Berceta. Bilo je še poleti, ko so sedeli oče Smove goloroki v krčmi vaškega gostinčarja, se hladili kakor vsak navaden državljan, a pustili doma s svojim suknjičem vred tudi župansko čast. Nekdo pokaže tamošnji poštarici, ki je bila tudi v veži krčme, očeta Smovca, češ, ta je tisti, ki Vam je hotel službo odjesti. Oče Smove teh besedi niso slišali, šele nekaj dni pozneje jih jim je nekdo natvezil. Celih 41 dni potem, ko jim je nekdo te besede prinesel na uho, so se čutili oče Smove razžaljenega in vsi svoji županski časti in veličanstvu. Hoteli so k sodišču ter vložili po svojem zastopniku ovadbo na drž. pravdnitvo. Državnega pravdnika zastopnik jih je čudno gledal, a oče Smove so vztrajali pri svoji domišljiji, da opravljajo svojo župansko službo tudi takrat, kadar sedijo in se hladijo goloroki v vaški krčmi. Ker jih je pa končno državnega pravdnika namestnik pustil čisto v nemaru, čutili so se naenkrat tudi osebno razžaljenega in mislili so, da mora sedaj ovadba na vsak način držati, in da bo obdolženec, ki se je drznil tako smelo dotakniti njihove županske in osebne časti, in vsak način kaznovan. Sodnik pa je na predlog obdolženca, ki — mimogrede povedano — dotičnih besedi tudi ni izrekel, poklical spise poštnega ravnateljstva. Stvar je namreč ta, da je Smove v istini hotel gospici Mariji Uršič v Medvodah službo odvzeti oziroma preprečiti, da bi ona ne dobila mesta poštarice. Oča Smove so proti reviziji poštnih spisov slovesno protestovali, češ, da te »šrifte« nikogar nič ne brigejo, pa bilo je zastoj. Spisi so prišli in potrdili, da so oča Smove pred Bogom in pred ljudmi velik hinavec, ker so vložili kakor je razvidno iz rekviriranih spisov na tržaško pošto ravnateljstvo res vlogo, v kateri so zahtevali, da se naj nikakor ne odda služba kaki ženski, na noben način pa ne gospici Uršič, ker ta ne bi bila zmožna opravljati je. Pošto ravnateljstvo pa je vrglo po dognanih poizvedovanjih in zaslišanju nadkomisarja, ki se je izrazil, da je gospodinja Uršič v vsakem oziru izborna uradnica, ter da je vloga županova, na kateri je žalibože podpisan tudi župnik iz Preske, znani Brence, sama grda intriga, katere žrtev naj bi postala gospica Marija Uršič, v koš, in gđ. Uršič je dobila mesto poštarice. Še predno bi imel čitati sodnik te došle spise, pa je stisnil Smove rep med noge in jo urnih krač odkuril

iz sodne dvorane, protestujoč po svojem zastopniku zoper tako negalantno razkrinkanje, češ, da se mu je z revizijo spisov zgodila krivica. Ko je tedaj videl, da je razkrinkan, delal se je še razžaljenega, a svoje tožbe bodisi radi razžaljenja osebne bodisi županske časti ni več vzdrževal, temveč strahopetno je odšel iz sodne dvorane, hoteč se odtegniti splošnemu zasmehovanju. Občini, kateri načeljujejo oča Smove, moramo paš kondolirati, da si je izbrala tako diko za župana. Kako dolgo bodo še županovali oča Smove v Medvodah?

— Oj ti božji namestniki. V Besnici na Gorenjskem ima Stvarnik nebes in zemlje prav umazane namestnika v osebi Medvedkovega Franceta. Ta nesnažni božji namestnik je zadnjič pri oznanjanju božje besede strahovito razbijal po leci in sebi v varstvo poverjene župljane obkladal z besedami »barabe«, »hudičeve larve« in »osra netik«. Vedno nas uče, da je Bog vsegamogočen in vsegaveden in vendar se izdajajo za njegove namestnike in pooblaščenice pogostoma ljudje, ki bi jih še pes ne povohal.

— Ces. svetnika g. Jos. Penizka, našega poročevalca na Dunaju, je deželno sodišče na Dunaju imenovalo za stalnega izvedenca pri kazenskih zadevah glede časopisnih stvari.

— Nestrpnost pri krstu. V Prvačini so imeli kret Duhovnik vpraša botra, če ima spovedni listek za Veliko noč; ker ga ni imel, pri spovedi je bil pozneje, mu ni dovolil držati otroka pri krstu. Moža je bilo sram, češ, tako dela ž njim, kakor da bi bil kak ničvreden človek! Farška hudobija! — Kaj pa, če bi zaželi preiskovati, če je vreden ta ali oni pop, da deli sv. zakramente?! Malokateri otrok bi bil potem krščen!

— Repertoar slovenskega gledališča. Jutri v torek, dne 8. t. m. vprizori se v drugi v sezoni Sardau-nova efektna zgodovinska drama »Domovina«, s katero se je otvorila letošnja gledališka sezona. Gđ. Spurna, ki se je bila sredi preteklega meseca pri predstavi »Žene sužnje« tako poškovala na nogi, da od tedaj ni mogla nastopiti, prične pri tej predstavi v veliki vlogi Dolores zopet svoje delovanje. Ostale velike vloge so kakor pri premijeri v rokah naših prvih dramskih moči. — V četrtek je operna predstava ter se poje prvič v tej sezoni velika Wagnerjeva opera »Lohengrin«, ki se je popolno nanovo vprizorila in naštudirala.

— Slovensko gledališče. Včeraj popoldne je bil drugi uprizorjen znani igrokaz »Mlinar in njegova hči«. Zvečer se je pela opera »Hugenoti« a predstava ni nič kaj uspeša. Gosp. Klementovi je bil podarjen lep šopek.

— Družba sv. Cirila in Metoda v Ljubljani je imela svojo 156. vodstveno sejo dne 3. novembra 1904. Pričetek ob 3 uri popoldne. Navzočni: Tomo Zupan (prvomestnik) dr. Dragotin vitez Bleiweis-Stratenški, Luka Svetec (podpredsednik), dr. Ivan Svetina, dr. Fran Šor. Ivan Šubic in Anton Žlogar (tajnik). Svojo odsotnost je opravičil duh. svetnik Gregorij Einspieler in ces. svetnik Murnik. Prvomestnik odvarja ob 3 uri sejo ter pozdravlja navzoče, nakar se je zopet razpravljala zadeva o »družben kavi«, ter se sprejel dar trdnice Henrik Francon in sinovi v Zagrebu v znesku 300 K. Potem ko se rešijo še nekatere druge zadeve ter se je pretrsevalo tudi vprašanje glede ustanovitve društvene šole pri Sv. Jakobu v Rožu, zaključil prvomestnik ob 6 uri zvečer sejo. Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

— Petdesetletnico svojega delovanja kot tipograf je včeraj praznoval faktor Kleinmayrove tiskarne g. Valentin Arselin. Seftiskarne Kleinmayr & Bamberg, gosp. Otomar Bamberg je na čast jubilarju priredil v svojem stanovanju rodbinsko slavnost in mu izročil v spomin dragoceno darilo. Včeraj je bila slavnost v primerno okrašenih tiskarni. Gosp. jubilarju so čestitali uslužbenici raznih strok Kleinmayrove tiskarne in knjigovoznice, načelnik društva tiskarjev na Kranjskem g. Werzak, šef g. Bamberg, vodja tiskarne g. Rütting in v imenu časnikarstva urednik uradnega lista g. profesor Funtek. Jubilarju, ki se je presrečno zahvalil za čestitke, je bilo izročeni mnogo lepih daril.

— Umrl je v Mstikli c. kr. kan-celist g. Jožef Bano. Pogreb je bil 1. novembra. Udeležilo se ga je toliko občanstva, da je bil sprevod res velečasten. V nepopisni žalosti na hajajoči se vrtovi, katero je rajni po komaj triletnem zakonu zapustil z dvema sinkoma, je udeležba pri sprevodu vsaj malo tolažila.

— Umrl je preteklo soboto v Idriji trgovec in posestnik, obdospoštovani gospod Ivan Teržek. Pokojni je bil oče c. kr. gozdarju Franu Teržku in tast nadučitelju Janku Zupaniču. N v m. p!

— Celje za Tirolce. Celje seveda ne sme zaostati, kjer se gre za tako rogovilenja. Tudi Tirolcem je poslal občinski zastop svoje simpatije ter ostro obsojil »italijansko barbarstvo«. Ta nujni predlog pa je utemeljeval — italijanski renegat dr. Negri, katerega oče je bil še ponosen polentar.

— Nemstvo v Opatiji. Nemci še niso zadovoljni, da so dosigle svojo šolo, t-mveč delajo sedaj na to, da se v Opatiji tudi ustanovi nemška župnija ter se pokličejo duhovniki iz Dunaja. Tudi veliko novo cerkev si hočejo graditi ter imajo v ta namen že denar naložen.

— Poskušen uboj. 28letni Just Marc v Trstu že devet mesecev ne živi več s svojo boljšo polovico, 26letno Karolino Marc. V soboto zvečer je šel Marc čakat svojo ženo v ulico della Tesa, in ko je Karolina prišla, jo je mož začel obdelavati z nožem. Zadal ji je devet ran. Ko se je žena zgrudila vsa krvava na tla, je Marc pobegnil, a se je pozneje sam oglašil na policiji. Ženo so odnesli v bolnico.

— Nepopoljšljiv grešnik. Pretečenega meseca je prišel iz pri-silne delavnice dne 28. oktobra 1888. leta v B. zoviku rojeni Anton Petrič, pristojen v Hrušico pri Ljubljani. Nekoliko časa se je potepal okoli doma. Ker mu je bilo domače življenje predolgočasno, je pokradel nekaj denarja in odšel v svet. Deček je že zaradi hudodelstva tatvine kaznovan s šest mesečnim zaporom. V prisilni delavnici se je učil črevlarstva. Ima na sebi rjav zanošen suknjič, črne hlače in klobuk in nosi prisiljenke čizme.

— »Lah« ju je spravil v zapor. Sinoči sta dva vojaka peš-pelka št. 27 v Vegovih ulicah na vse pretege razgrajala. Policijski stražnik ju je posvaril, a je dobil za odgovor: »Schau dass du weiter kommst, mit so einen lausigen Menschen sprich ich nicht!« Pri tem pa sta potegnila še bodala in ž njima hotela iti nad stražnika. Pozneje sta bila vročerkvneža aretirana in odpeljana v zapor.

— Ogenj v dimniku. Danes popoldne so se vnele saje v dimniku v Klunovi hiši v Hrenovih ulicah št. 7. Oddelek gasilnega in reševalnega društva je takoj prišel na lice mesta, kjer pa ni prišel v funkcijo, ker je bil ogenj že preje pogasjen.

— Žejna gosta. Včeraj popoldne sta prišla v gostilno k »Angelju« v Kolodvorskih ulicah dva nemška gosta in popila 30 čaš pive. Bila sta ves čas zelo »židane volje« in uganjala svoj nemški »Galgenhumor« na najrazličnejše načine. Ko sta bila njuna želodca dovolj napolnjena, sta pa začutila njuna žepa sušo, in ko se je natakarica odstranila, sta jo hajlovca popihala. Policija ju baje že voha.

— Nesreča. V soboto so pripeljali v deželno bolnišnico delavca Antona Paspaleja, ki se je pri grabi karavanske železnice v Bohinjski Beli vsled eksplozije dinamita težko poškodoval na desni roki in po celem obrazu.

— Kolesar jo je na tla podrl. Dne 6 t. m. ob 7 zjutraj je zadel kolesar J. S. na Karlovski cesti Uršulo Črničvevo, stanujočo na Karlovski cesti št. 26, in jo na obeh rokah in desnem kolenu znatno poškodoval. Kolesar baje ni dal Črničvevi zna-menja z vzrocom, da bi se mu bila mogla umakniti.

— Tatvina. Dne 29. pr. m. je bilo krošnjarju Martinu Cegljarju v Kolodvorskih ulicah iz zaklenjene omare ponoči ukradenih 12 K. Cegljar je imel ključ od omare v isti sobi na mizi. Policija je tatu že na sledu.

— Pes ugriznil je včeraj služkinjo Ivano J. novo, stanujočo v Rožnih ulicah št. 13 v desno koleno in jo lahko telesno poškodoval.

— Delavsko gibanje. V soboto se je odpeljalo z R. ke skozi Ljubljano v Ameriko 410 Ogrov, z južnega kolodvora se je odpeljalo tja 12 Hrvatov. — 36 Hrvatov je šlo z Reke skozi Ljubljano v H. b. 40 v Hrušico, od tam pa jih je šlo 60 na Reko. — Včeraj je šlo iz Hrušice na Reko 30 Mace donce, iz Podbrda v Zagreb pa 15 Hrvatov.

— Lovski pes, velik, črn, se je zgubil pred petimi dnevi v Ljubljani. Pripelje se naj proti nagradi Iv. Seunigu, Stari trg.

* Najnovejše novice. — Izvoz živine iz Ogrske je zopet prepovedan vsled kužne bolezni v gobcu in na parkljih. V Avstriji je dovoljen izvoz le v sledeča mesta: Dunaj, Pulj, Olomuc, Praga, Brno, Plzen, Dun. Novo mesto in Trst. Ta mesta imajo namreč direktno zvezo med kolodvorom in klavnico.

— Rothschildov dar. Baron Natanael Rothschild je daroval 2 milijona K, da se pri bolnišnici na Dunaju, ki ima njegovo ime, dogradi trakt za brezplačno zdravljenje revežev.

— Rodbinska drama. V Berlinu se je žena delavca Klenza s svojimi tremi otroci vred obesila, ker je bila zaradi razžaljenja obsojena v globo 15 mark.

— Pred altarjem je zadela kap v Črvinjanu župnika Driusa.

— Nepošten odvetnik. V Zistersdorfu so zaprli bivšega odvetnika dr. Schmita, ki je poneveril 50.000 K svojim klientom.

— Poneverjenje. Pri češki pošilnici v Lomnici je poneveril blagajnik Kittner 28.000 K ter se ustrlel.

* Važno za dame! Pouk v samofriziranju. Sedaj ob pričetku gledališke in koncertne sezone je koristno in potrebno, da ima vsaka dama nekaj ročnosti v friziranju. Čast dame se lahko uče pravilnega česanja na lastni glavi, obenem pa tudi gojitve las. Frizure, ki se jih je naučiti, se obrazu pristojče naštu dirajo. Dajo se kurzi po 6 gl., tudi posamezne ponavljalne lekcije za dame in polovični kurzi. Prijave in pričetek vsak dan in je previdno zaradi razdelitve ur se dati prednamovati. Marijana Kattner specialista za pouk v friziranju v hotelu »Maličev«, I. nadst., vrata 23 3241

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 7. novembra. »Fremdenblatt« prijavlja v dan šnjem večernem listu velečijozno n. to, v kateri je rečeno, da so vesti o nameravani demisiji ministrstva absolutno izmišljene.

Dunaj 7. novembra. Na vseučilišču so imeli nemški burši danes žalovalno slavnost zaradi dogodkov v Inomostu. Slavnosti se je udeležil tudi dr. Erler. Nemški klerikanci so pri ti priliki dobili nekaj zausnic.

Dunaj 7. novembra. Nemško-nacionalni poslanec iz Šlezije, Fran Hofmann, je odložil svoj mandat.

Gradec 7. novembra. Danes opoldne so nemški dijaki oblečeni igralci so morali odložiti trakove in čepice. Vzpričo različnih sramotilnih klincev so oficirji odšli od predstave in tudi vojaška g. dba. Policija je zabranila nadaljevanje predstave. Tudi na ulici je bila velika demonstracija.

Dunaj 7. novembra. Vodstvo nemške napredne stranke in nemških nacionalcev je imelo sejo, v kateri se je posvetovalo o dogodkih v Inomostu. Poslanca Derschatta in Erler sta šla k ministrskemu predsedniku Körberju, kamor je bil povabljen tudi učni minister Hartel. Erler je zahteval, naj se nemudoma odpravi italijanska fakulteta in naj se odstavi namestnik baron Schwartzenu. Ministrski predsednik Korber je to odklonil. Postavil se je na ustavno stališče, da mora o vseučiliških vprašanjih odločevati parlament in da se ne smejo reševati s § 14. Tisti Italijani, ki so streljali, bodo strogo kaznovani ali tudi pred nemškim nasilstvom in pred nasilno nemško agitacijo vlada ne bo kapitulirala. V istem smislu se je izrekel tudi minister Hartel. Razburjeno je Erler očital Körberju, da nima nič srca za trpljenje Nemcev (!) in osorno mu je zabrusil v obraz: Če se kak poslanec pri ministru pritoži, mora ta drugače govoriti ž njim, kakor Vi govorite. Tako kot Vi se ne govori z zastopniki ljudstva. Jaz nisem kak šolar! Körber je na to Erlerja moralno ven vrgel, rekši mu, da je v ministrstvu on hišni gospodar in da si prepoveduje tak nastop. Erler je hotel tudi oditi, a Derschatta ga je za nekaj sekund zadržal, da sta skupno odšla. Komunikacije nemških nacionalcev

pravi, da je položaj skrajno resen.

Gradec 7. novembra. Tu so bile velike protitalijanske demonstracije. Nemški kleronosi so napadli več italijanskih gostiln in prodajaln razbili table in okna. Policija je morala rabiti orožje, da jih je razgnala. Demonstrantov je bilo nad 3000.

Inomost 7. novembra. Afera s poslancem Steinom se je zgodila tako-le: Stein se je postavil na voz nekega fijakarja in govoril skrajno hujskajoče, pozivljajoč zbrano množico k nasilstvom zoper vlado in preklinjač vlado samo. Prihiteli policijski komisar mu je prepovedal govoriti, in ker je Stein vendar govoril, ga je hotel komisar aretirati. Posl. Berger je rekel, da je Stein drž. poslanec, a komisar se ni zmenil za to, nego branil Steinu govoriti grozeč, da ga aretira. Končalo so bili Stein, Berger in Schalk odpravljeni in so se še popoldne odpeljali.

Inomost 7. novembra. Pogreb pri protitalijanskih izgrdih ubitega slikarja Pizzeya je bil kolosalen. Udeležilo se ga je do 20.000 ljudi. Nagrobni govor je imel župan, za njim je brezmejno hujskajoče govoril posl. Schalk. Po pogrebu so se začele demonstracije. Posl. Franko Stein je imel konflikt s policijo in je moral bežati. Na žandarje so demonstranti metali kamenje in nekatere petarde. Več žandarjev je bilo zadetih in opečenih, a vzlic temu niso smeli rabiti orožja. Šele ko je prihitel nov oddelek orožnikov, je bilo mogoče demonstrante razgnati.

Heb 7. novembra. Vsenemci so tu pod vodstvom poslanca Hofferja priredili veliko demonstracijo proti vladi.

Linc 7. novembra. Nemški nacionalci so demonstrirali pred namestništvom Policija jih je razgnala.

Trst 7. novembra. V Verdijevem gledališču so se pri predstavi igre »L'altro pericolo« zgodile burne demonstracije.

Pulj 7. novembra. Med predstavo igre »Alt Heidelberg« so se zgodile velike demonstracije. Vigri kot nemški dijaki oblečeni igralci so morali odložiti trakove in čepice. Vzpričo različnih sramotilnih klincev so oficirji odšli od predstave in tudi vojaška g. dba. Policija je zabranila nadaljevanje predstave. Tudi na ulici je bila velika demonstracija.

Zadar 7. novembra. Občinski zastop je protestiral proti dogodkom v Inomostu. Med predstavo opere »Germania« so se zgodile take demonstracije, da je policija prepovedala nadaljevanje predstave. Demonstracijo pred namestništvom so preprečili orožniki.

Rim 7. novembra. Predsedstvo društva »Dante Alighieri« je izdalo oklic, v katerem pozivlja vse Italijane, naj se vzdrže vsake manifestacije zastran dogodkov v Inomostu.

Rim 7. novembra. Pri včerajšnji volitvi so bile radikalne stranke s pomočjo klerikalcev precej občutno poražene in so izgubile skoro polovico svojih mandatov. Izvoljenih je bilo 255 vladnih pristavev, 39 konstitucionalnih opozicijonalcev, 23 radikalcev, 23 socialistov in 12 republikancev. Za 63 mandatov bodo ožje volitve, iz 34 okrajev še ni znan izid volitve.

Rusko-japonska vojna.

Petrograd 7. novembra. Na Kuropatkinovo željo je general Linevič prevzel zapovedništvo ene ruskih armad v Mandžuriji.

London 7. novembra. »Standard« javlja: da so Japonci pred Port Arturjem zavzeli tri velevažne pozicije in prisilili Ruse, da so se umaknili.

Da se odstrani telesno zaprtje, okrepil želodec in pospeši prebavljanje, — priporočajo znameniti pri fesoriji medicinske želodčne tinkture lekaru Ploccollija v Ljubljani na Dunjski cesti, 3-20 Zunanja naročila po povzetju 1264

Umrli so v Ljubljani:

Dne 4. novembra: Ivana Košir, delavčeva žena, 71 let, Ulice na Grad št. 1, pljučnica.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 5. novembra 1904.

Nalozbeni papirji.	Denar	Blago
4 ¹ / ₂ % majeva renta	100-05	100-25
4 ¹ / ₂ % srebrna renta	99-90	100-10
4 ¹ / ₂ % avstr. krona renta	100-—	100-90
4 ¹ / ₂ % „zlata“	119-85	120-05
4 ¹ / ₂ % ogrska krona	98-10	98-30
4 ¹ / ₂ % „zlata“	118-90	119-10
4 ¹ / ₂ % posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4 ¹ / ₂ % posojilo mesta Splet	100-25	101-25
4 ¹ / ₂ % „Zadar“	100-—	100-—
4 ¹ / ₂ % bos. herc. žel. pos. 1902	100-80	101-80
4 ¹ / ₂ % češka dež. banka k. o.	99-60	100-—
4 ¹ / ₂ % „ž. o.“	99-60	100-—
4 ¹ / ₂ % zst. pisma gal. d. hip. b.	101-40	102-40
4 ¹ / ₂ % pešt. kom. k. o. z.	—	—
4 ¹ / ₂ % 10% pr.	117-15	108-15
4 ¹ / ₂ % zast. pisma Innerst. hr.	100-50	101-20
4 ¹ / ₂ % ogrske cen.	—	—
4 ¹ / ₂ % dež. hr.	100-50	101-20
4 ¹ / ₂ % z. pis. ogr. hip. ban.	100-—	101-—
4 ¹ / ₂ % obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100-—	101-—
4 ¹ / ₂ % obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4 ¹ / ₂ % prior. Trst-Poreč lok. žel.	98-50	—
4 ¹ / ₂ % prior. dol. žel.	99-—	—
4 ¹ / ₂ % juž. žel. kup. 1. 1/2.	307-35	309-35
4 ¹ / ₂ % avst. pos. za žel. p. o.	100-75	101-75

Srečke.	1860 ¹ / ₂	187-25
Srečke od 1. 1860 ¹ / ₂	185-25	187-25
„ 1864	268-—	272-—
„ tizske	163-—	164-50
„ zem. kred. I. emisije	305-50	315-50
„ II.	297-—	307-50
„ ogr. hip. banke	271-—	277-50
„ srbske a frs. 100-—	94-—	98-—
„ turške	132-—	133-—
Basilika srečke	20-75	21-75
Kreditne	479-—	488-—
Inomoške	78-—	83-60
Krakovske	86-—	91-—
Ljubljanske	68-—	72-—
Avst. rud. križa	53-75	55-75
Ogr.	28-80	29-80
Radolfove	66-—	70-—
Saloburške	77-—	81-—
Dunajske kom.	525-—	535-—

Delnice.	88-25	89-25
Južne železnice	88-25	89-25
Državne železnice	655-25	656-25
Avstr.-ogrske bančne delnice	1637-—	1647-—
Avstr. kreditne banke	669-25	670-25
Ogrske	790-—	792-—
Živnostenske	249-—	250-—
Premogokop v Mosta (Brüx)	660-—	665-—
Alpske motan	486-50	487-50
Praške žel. ind. dr.	2336-—	2356-—
Rima-Muranyi	516-—	517-—
Trbovljske prem. družbe	309-—	312-—
Avstr. orožne tovr. družbe	530-—	552-—
Češke sladkorne družbe	178-—	181-—

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 7. novembra 1904.

Termin.	50	10-02
Pšenica za april	50	10-02
Rž „ april	50	7-88
Koruzi „ maj	50	7-41
Oves „ april	50	7-09

Efektiv.

Malo višje.

Meteorologično poročilo

Višina nad morjem 306 2. Srednji zračni tlak 736-0 mm

Nov.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
5.	9. zv.	731-2	5-3	sl. svzhod	jasno
6.	7. zv.	735-8	4-1	sl. svzhod	skoro jas.
7.	2. pop.	735-2	12-0	sl. jzrah.	del. jasno
8.	9. zv.	736-3	6-5	sl. svzh.	jasno
7.	7. zv.	738-4	0-7	brezvetr.	megla
9.	2. pop.	737-1	8-2	sl. svzhod	pol. oblak.

Srednja temperatura sobote in nedelje:

7-7 in 7-0, — normale: 6-1 in 5-9, —

Mokrina v 24 urah: 0-0 mm in 0-0 mm

Potrjim srcem javljam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest, da je naša iskreno ljubljena, nepozabna teta, oziroma sestra, gospa

Marija Čemažar

posestnica

danes, v nedeljo, dne 6. novembra po dolgi mučni bolezni, previdena s sv. zakramenti, mirno v Gospodu zaspala.

Pogreb drage pokojnice se bode vršil v torek, dne 8. novembra 1904 ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti v G. spiskih ulicah št. 9 na pokopališče k Sv. Kristofu.

Svete maše za dušnice se bodo brale v raznih cerkvah.

Predrago rajniko priporočamo v molitev in blag spomin. 3216

V Ljubljani, 6. novembra 1904.

Žalujoči sorodniki.

Novosti

modnega blaga za dame,
sukna in raznega manufakturnega blaga, najcenejši nakup
za neveste, bogato zalogo krojaških potrebščin priporoča

J. KOSTEVC

Sv. Petra cesta 4.

Cene strogo solidne. Točna poštežba. Vzorci se pošiljajo na zahtevo poštine prosto. 2973-7

Friderik Loger
posestnik in trgovec
po kratki, mučni bolezni, previden s tolažili s sv. vere, v 76 letu svoje dobe v nedeljo, dne 6. novembra ob 1 uri popoldne mirno v Gospodu zaspal.
Pogreb dragega pokojnika bo v torek ob 3. popoldne. 3240
V Ribnici, 6. novembra 1904.
Frida, Amalija poroč. dr. Mer. har. hčeri. Dr. Ivan Merhar, zet.

Mesecna soba

s posebnim vhomom se s 15. novembrom t. l. odda.

Poizve se pri FR. IGLIČ-u na Mestnem trgu št. 11. 3 84-3

„Uradnik“

Pismo na pošti. 3236

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš nepozabni, dragi brat, gospod
RAJKO DEU
tajnik ravnateljstva c. kr. priv. juž. žel. na Dunaju
včeraj, dne 6. t. m. v 52. letu svoje starosti, rodom iz Tržiča, po dolgi in mučni bolezni, izdihnil svojo blago dušo.
Pogreb predragega rajkega bode na Dunaju danes, dne 7. t. m., ob 3 uri popoldne.
Predragega rajkega priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.
Ljubljana-Siška, dne 7. novembra 1904.
Mihael in Josip Deu
brata.

1870 Ustanovljeno 1870
Trgovina s perilom in modnim blagom
C. J. HAMANN
na Mestnem trgu šte. 8
priporoča naslednje predmete: 2974-5
vezenine in pletenine
kakor jopiče, hlače, moške in ženske nogavice, telesne pasove, ogrevalce za meča in zapesti itd. itd.
telovnike za dame in deklice
zelo elegantne in praktične;
za otroke
plaščke, mufe, čevljičke, kapice, rokavice itd.
Za pošteno poštežbo jamči firma
C. J. HAMANN
dobavitelj perla c. in kr. Visokosti, raznih častniških uniformiranj, zavodov itd.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko pobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.
Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Št. 3113. 3192 2
Jubilejne ustanove.
Podpisana trgovska in obrtniška zbornica razpisuje za leto 1904
osemnajst Cesar Fr. Jožefovih ustanov
(osem po 50 K in deset po 20 K)
za onemogle obrtnike vojv. Kranjske, in
pet Cesarice Elizabete ustanov po 40 K
za onemogle uboge vdove kranjskih obrtnikov.
Prošnje naj se pošljejo trgovski in obrtniški zbornici v Ljubljani
do 20. novembra 1904.
Priloži naj se jim od občinskega in župniškega urada potrjeno dokazilo, da je prosilec obrt samostojno izvrševal, da sedaj zaradi onemoglosti ne more več delati in da je ubog, oziroma da je prositeljica onemogla uboga vdova bivšega samostojnega obrtnika.
Ljubljana, 29. oktobra 1904
Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko.

Brezskrbno
rodovinsko srečo jamči prevažna knjiga o preobilnem blagoslovu z otroki.
Z več kot tisoč zahvalnicami pošilja diskretno za 90 h v avstr. znakmah
gospa **A. Kaupa**,
Berlin, SW. 230,
Lindenstr. 59.

Tužnim srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš nepozabni, dragi brat, gospod
RAJKO DEU
tajnik ravnateljstva c. kr. priv. juž. žel. na Dunaju
včeraj, dne 6. t. m. v 52. letu svoje starosti, rodom iz Tržiča, po dolgi in mučni bolezni, izdihnil svojo blago dušo.
Pogreb predragega rajkega bode na Dunaju danes, dne 7. t. m., ob 3 uri popoldne.
Predragega rajkega priporočamo v pobožno molitev in blag spomin.
Ljubljana-Siška, dne 7. novembra 1904.
Mihael in Josip Deu
brata.

1870 Ustanovljeno 1870
Trgovina s perilom in modnim blagom
C. J. HAMANN
na Mestnem trgu šte. 8
priporoča naslednje predmete: 2974-5
vezenine in pletenine
kakor jopiče, hlače, moške in ženske nogavice, telesne pasove, ogrevalce za meča in zapesti itd. itd.
telovnike za dame in deklice
zelo elegantne in praktične;
za otroke
plaščke, mufe, čevljičke, kapice, rokavice itd.
Za pošteno poštežbo jamči firma
C. J. HAMANN
dobavitelj perla c. in kr. Visokosti, raznih častniških uniformiranj, zavodov itd.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko pobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.
Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Takoj se odda
stanovanje
z 2 sobama in pritliklinami v Sodnijskih ulicah.
Več o tem v upravnistvu „Slov. Naroda.“ 3238-1
Slovo!
Usem prijateljem in znancem iz Šiške in Ljubljane, pri katerih se nama povodom odhoda v St. Peter na Hrasu, kjer prevzameva dobro znano gostilno Hranjčevu, ni bilo mogoče osebno posloviti, kličeva tem potom srčni „Z Bogom“ in na svidenje!
U St. Petru na Hrasu, 7. nov. Ivan in Ana Filipovič.

Mednarodna panorama.
Ljubljana, Pogačarjev trg.
Fotoplastična razstava I. vrste.
Optiška potovanja po vsem svetu v polni resničnosti.
V torek, dne 8. novembra 1904
zadnji dan razstave:
Veleinteresantno potovanje na Špicberge, Grenlandijo in potovanje Nansena na severni pol v ledene kraje.
V sredo, 9. novembra do sobote 12. novembra 1904:

Ruska Centralna Azija.
Serija 40 vin. Otroci 20 vin. 6 serij 2 K. 10 serij 3 K.
Za šole in društva znižana vstopnina.
Vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — odprto od 9. do 12. ure popoldne in od 2. do 9. ure popoldne.
Z odličnim spoštovanjem
3244 ravnateljstvo.

Dr. IVAN MILAN HRIBAR
vljudno naznanja, da je
otvoril
svojo odvetniško pisarno
v Ljubljani
Sodnijske ulice šte. 2. 3242-1

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 29,217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623-17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko narodno upravo.
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančnej hiši v Gospodskih ulicah šte. 12. 3-128

Prošnja.
Dijak (realec) prosi ponižno za opoldansko kosilo. 3194-3
Ponudbe se prosi pod V. T. dijak, poste restante, Ljubljana.

Potnik
se išče za skupno potovanje z lastnim vozom proti malemu plačilu. 3187-3
Dopisi na „Potnik“ poste restante Postojna.

Harmonij
Žnidaršičeve firme I. vrste, še popolnoma ohranjen, kakor nov, se proda za 320 K. 3233-1
Ponudbe pod številko 300, poste restante Jesenice, Dolenjsko.

Izjava.
Podpisani izjavljam, da nisem plačnik za dolgove, katere bi moj sin 3185-3
Karol Kavčič,
napravil na katerikoli način.
Medvode, 4. novembra 1904.
Jernej Kavčič
posestnik v Medvodah št. 7.

V hiši „Narodne tiskarne“
Ljubljana, Knafllove ulice št. 5
se odda takoj ali za februar 1905

stanovanje
obstoječe iz 4 sob, predsobe, kabineta, kuhinje, shrambe, kleti in podstrešja.
Več v upravnistvu „Slov. Naroda“.

Grenčica
„Florian“
in likér 5-254
„Florian“
najboljša kapljica za želodec.

Zavaruje poslopja in premočnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.
Dovoljuje iz čistega dobička izdatne podpore v narodne in občnkoristne namene.